

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 23ης Νοεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση T-396/04,

Soffass SpA, με έδρα το Porcari (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους
V. Bilardo και C. Bacchini,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τη
M. Capostagno,

καθού,

αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνουσα στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* * Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Sodipan, SCA, με έδρα το Saint-Étienne-du-Rouvray (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο N. Boesflug,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιουλίου 2004 (υπόθεση R 699/2003-1), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ Soffass SpA και Sodipan SCA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τον J. D. Cooke, πρόεδρο, και τις I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές,
γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Οκτωβρίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιανουαρίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Φεβρουαρίου 2005,

έχοντας υπόψη το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 24ης Ιουνίου 2005,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 20 Σεπτεμβρίου 1999 η Soffass SpA κατέθεσε ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το κατωτέρω εικονιστικό σημείο:

NICKY

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 16, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Είδη από χαρτί και/ή κυτταρίνη για οικιακές και χρήσεις υγιεινής, όπως χαρτομάντιλα, μαντιλάκια για το πρόσωπο, πετσέτες λουτρού, πετσέτες τραπεζιού, χαρτί κουζίνας σε ρολό, χαρτί υγείας».

- 4 Στις 10 Απριλίου 2000 η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων* αριθ. 29/2000.
- 5 Στις 10 Ιουλίου 2000 η Sodipan SCA άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισεως του υποβληθέντος σήματος βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 6 Η ανακοπή στηριζόταν στις ακόλουθες προγενέστερες εθνικές καταχωρίσεις:
- τη γαλλική καταχώριση αριθ. 1 400 192, που ίσχυε από τις 6 Απριλίου 1967, για «χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά που δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις», τα οποία υπάγονται στην κλάση 16, καταχώριση η οποία αφορούσε το κατωτέρω εικονιστικό σημείο:

- τη γαλλική καταχώριση αριθ. 1 346 586, που ίσχυε από τις 14 Μαρτίου 1986, για «προϊόντα από χαρτί για οικιακές και χρήσεις υγιεινής, όπως χαρτί υγείας, χαρτομάντιλα, χαρτί κουζίνας, χαρτοπετσέτες, τραπεζομάντιλα, σερβίτσια από χαρτί, σύνολα σερβίτσιων από χαρτί, πιάτα και κούπες από χαρτί καθώς και

άλλα προϊόντα μιας χρήσεως», που υπάγονται στην κλάση 16, καταχώριση η οποία αφορούσε το κατωτέρω εικονιστικό σημείο:

- 7 Με απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2003, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ απέρριψε την ανακοπή. Κατ' ουσίαν, το τμήμα έκρινε ότι δεν υφίστατο οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω σημείων. Συναφώς, διευκρίνισε ότι «τα σημεία διαφέρουν σαφώς όσον αφορά τη συνολική εντύπωση που δίνουν, από κάθε άποψη». Εφόσον, από τη σκοπιά της συνολικής εντύπωσης, τα σημεία ήσαν σαφώς διαφορετικά, το τμήμα ανακοπών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν παρίστατο ανάγκη να προβεί σε σύγκριση των προϊόντων. Για τον ίδιο λόγο, το τμήμα ανακοπών δεν εξέτασε τις αποδείξεις σχετικά με τη χρήση των προγενέστερων σημάτων που είχε προσκομίσει η παρεμβαίνουσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94.
- 8 Στις 4 Δεκεμβρίου 2003 η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 9 Με απόφαση της 16ης Ιουλίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών, διαπιστώνοντας ότι τα επίμαχα σήματα παρουσίαζαν αρκετή ομοιότητα, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και ανέπεμψε την υπόθεση στο τελευταίο προκειμένου, να γίνει σύγκριση μεταξύ των εν λόγω προϊόντων και να εξεταστούν οι αποδείξεις σχετικά με τη χρήση των προγενέστερων σημάτων.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να αναγνωρίσει ότι, ενόψει του κινδύνου συγχύσεως που υφίσταται μεταξύ των επίμαχων σημάτων, ο οποίος επιτείνεται από την ομοιότητα των σχετικών προϊόντων, η ασκηθείσα από την παρεμβαίνουσα κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ανακοπή είναι βάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 13 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα και μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, στο μέτρο που κακώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, αντίθετα προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών, δεν υπάρχει πιθανότητα συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων, λόγω των εμφανών φωνητικών, οπτικών και εννοιολογικών διαφορών τους. Πράγματι, το τμήμα προσφυγών παραμόρφωσε την έννοια του κινδύνου συγχύσεως, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από την κοινοτική νομολογία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22, και της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29).
- 15 Σε φωνητικό επίπεδο, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι η ομοιότητα των τελικών συλλαβών «ky» και «cky» υπερισχύει της φωνητικής διαφοράς που προκύπτει από τα φωνήεντα «ο» και «ί». Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή η πρόδηλη διαφορά, που είναι περισσότερο έντονη στη γαλλική γλώσσα λόγω της διαφορετικής προφοράς των συλλαβών «πί» και «πο», πρέπει να υπερισχύσει, διότι ο ήχος ακριβώς του πρώτου μέρους μιας λέξεως είναι αυτό που χαράσσεται στη μνήμη του καταναλωτή (απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 19ης Ιανουαρίου 2001, R 120/2000-1, Manfield κατά PENFIELD, σκέψη 23).
- 16 Σε οπτικό επίπεδο, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την προβαλλόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση θέση ότι τα επίμαχα σήματα είναι παρόμοια λόγω του

ότι έχουν τα ίδια αρχικά και τελικά γράμματα και συνίστανται σε δύο βραχείες λέξεις ομοιάζουσες προς αγγλικούς όρους. Υπογραμμίζει ότι τα εν λόγω σήματα παρουσιάζουν αξιοσημείωτες διαφορές. Ο αριθμός των γραμμάτων τους είναι διαφορετικός (πέντε γράμματα για το NICKY και τέσσερα για το NOKY). Όσον αφορά το πρώτο σήμα NOKY, η διάταξη των γραμμάτων «n» και «y» ακολουθεί ένα λοξό και συγκλίνοντα προς τα άνω άξονα. Επιπλέον, το γράμμα «o» του NOKY έχει τη μορφή τριγώνου με στρογγυλεμένες γωνίες. Εξάλλου, η κατακόρυφη γραμμή που σχηματίζει το γράμμα «k» του NOKY υπερβαίνει σαφώς σε ύψος την άκρη της λοξής γραμμής του ίδιου γράμματος. Το δεύτερο σήμα NOKY χαρακτηρίζεται σαφώς από την εικόνα μιας άρκτου, στο στήθος της οποίας έχει αποτυπωθεί η εικόνα μιας καρδιάς. Επιπλέον, το αρχικό και το τελικό γράμμα του εν λόγω σήματος είναι μεγαλύτερα από τα υπόλοιπα γράμματα. Τέλος, αντίθετα προς το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα, τα δύο προγενέστερα σήματα αποτελούνται από γράμματα των οποίων οι άκρες είναι στρογγυλεμένες.

- 17 Σε εννοιολογικό επίπεδο, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη θέση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία αυτή δεν απέδειξε ότι ο όρος «Nicky» εκλαμβάνεται στη Γαλλία ως υποκοριστικό.
- 18 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι πασίγνωστο και κοινώς παραδεδεγμένο, χωρίς να χρήζει αποδείξεως, το ότι η λέξη «Nicky» γίνεται αντιληπτή από το γαλλόφωνο και το κοινοτικό κοινό γενικώς ως υποκοριστικό των γαλλικών ονομάτων Nicole, Nicolas, Nicolette ή ως το αντίστοιχο αυτών των ονομάτων σε ξένη γλώσσα. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρει τον οδηγό αγωνιστικών αυτοκινήτων Niki Lauda, μία ταινία της δεκαετίας του '70 με τίτλο «Micky και Nicky» καθώς και κόμικς με τίτλο «Nicky Larson». Αντιθέτως, η λέξη «noky» είναι μία τσεχική λέξη που αντιστοιχεί στην ιταλική λέξη «gnocchi». Παρ' όλ' αυτά, η προσφεύγουσα εκφράζει αμφιβολίες σχετικά με την κατανόηση της σημασίας αυτής από το γαλλόφωνο κοινό. Η λέξη αυτή θα μπορούσε μάλλον να φέρει στη μνήμη του γαλλόφωνου κοινού τη NOKIA, πασίγνωστο διακριτικό σημείο στον τομέα της κινητής τηλεφωνίας.

- 19 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, για να αποκλειστεί οποιοσδήποτε κίνδυνος συγχύσεως, αρκεί το γαλλόφωνο κοινό να αντιλαμβάνεται αμέσως τον όρο «Nicky» ως υποκοριστικό ή σύντμηση κυρίων ονομάτων. Σύμφωνα με τη νομολογία, αρκεί ένα και μόνο από τα επίμαχα σήματα να έχει σαφή και συγκεκριμένη για το κοινό αναφοράς σημασία για να εξουδετερώνονται σε σημαντικό βαθμό οι υφιστάμενες μεταξύ των σημάτων οπτικές και φωνητικές ομοιότητες [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 54, και της 22ας Ιουνίου 2004, T-185/02, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — DaimlerChrysler (PICARO), Συλλογή 2004, σ. II-1739, σκέψεις 55 και 56].
- 20 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών συνέκρινε ορθώς την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος και τα προγενέστερα σήματα, υπογραμμίζοντας ότι οι παρατηρούμενες αναλογίες οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει ομοιότητα σε σημαντικό βαθμό.
- 21 Το ΓΕΕΑ, αναφερόμενο στη λεπτομερή ανάλυση στην οποία προέβη η προσφεύγουσα σχετικά με τα χαρακτηριστικά των εν λόγω σημείων (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω), επισημαίνει ότι πρόκειται για καθαρώς δευτερεύοντα στοιχεία στο πλαίσιο της συνολικής εντυπώσεως που δημιουργούν τα σημεία αυτά. Πράγματι, παρά την ύπαρξη της σχηματικής αναπαράστασης της αρκούδας στο δεύτερο προγενέστερο σήμα, η λέξη «nokey» αποτελεί αναμφισβήτητα το δεσπόζον στα δύο γαλλικά σήματα στοιχείο.
- 22 Ειδικότερα, όσον αφορά την εννοιολογική ανάλυση των επίμαχων σημάτων, το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι οι αποδείξεις που πρότεινε η προσφεύγουσα προς στήριξη του ισχυρισμού της σχετικά με την ασφαλή και βέβαιη σημασία του NICKY, αυτή του υποκοριστικού κυρίου ονόματος, δεν μπορούν να στηρίξουν αποτελεσματικά μια τέτοια επιχειρηματολογία. Οι μνημονευόμενες στην ανωτέρω σκέψη 19 αποφάσεις BASS και PICARO δεν μπορούν να τύχουν εν προκειμένω εφαρμογής καθώς δεν υφίσταται «σαφής και συγκεκριμένη» σημασία του ενός από τα επίμαχα σημεία, ικανή να αποκλείσει οποιοδήποτε πιθανό συσχετισμό τους. Επιπλέον, το ΓΕΕΑ προβάλλει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου κάθε νέου ισχυρισμού ο οποίος προβάλλεται για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, τα δε έγγραφα 13 έως 21 που είναι συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής μπορούν να θεωρηθούν

ως νέοι τέτοιοι ισχυρισμοί. Πρόκειται για τελείως νέα έγγραφα, τα οποία, όπως είναι επόμενο, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67].

- 23 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι οι ομοιότητες μεταξύ των εν λόγω σημείων είναι πρόδηλες, ορθώς ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών.
- 24 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ιδίως ότι, σε εννοιολογικό επίπεδο, το σήμα NICKY, που χρησιμοποιείται για προϊόντα όπως είδη από χαρτί, χαρτομάντιλα και χαρτοπετσέτες, δεν θυμίζει στον Γάλλο καταναλωτή κανένα όνομα προσώπου, διότι τίποτα δεν θα τον ωθήσει να συνδυάσει αυτά τα προϊόντα με πρόσωπο φέρων το όνομα «Nicky», καθόσον μάλιστα η χρήση ενός τέτοιου υποκοριστικού είναι πάρα πολύ σπάνια.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 25 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, προβλέπει ότι, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση όταν, λόγω του ταυτόσημου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

- 26 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει την ύπαρξη αφενός ταυτότητας ή ομοιότητας μεταξύ του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος και του προγενεστέρου σήματος και αφετέρου ταυτότητας ή ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχώρισεως και αυτών για τα οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα. Πρόκειται για σωρευτικές προϋποθέσεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, Vedral κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9573, σκέψη 51).
- 27 Έτσι, σε περίπτωση που τα επίμαχα σημεία είναι τελείως διαφορετικά, είναι δυνατό, κατ' αρχήν, χωρίς εξέταση των επίμαχων προϊόντων, να θεωρηθεί ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.
- 28 Πρέπει να προστεθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το ενδεχόμενο να μπορεί το κοινό να πιστέψει ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι σχετικές υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικές επιχειρήσεις.
- 29 Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικός, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το οικείο κοινό για τα εν λόγω σημεία και τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την παρατιθέμενη εκεί νομολογία].
- 30 Ενόψει αυτής της αλληλεξαρτήσεως, μια έστω και περιορισμένη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων μπορεί να αντισταθμίζεται από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των

προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών και αντιστρόφως (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα στη σκέψη 14 ανωτέρω απόφαση του Δικαστηρίου Canon, σκέψη 17, καθώς και την απόφαση της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 19).

- 31 Κατά συνέπεια, αν υφίσταται έστω και κάποια περιορισμένη ομοιότητα μεταξύ δύο σημείων, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικός λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων επιρροή στοιχείων.
- 32 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να στηρίζεται, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 19 απόφαση BASS, σκέψη 47, καθώς και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 33 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το κοινό αναφοράς σε σχέση με μια τέτοια εκτίμηση είναι το γαλλικό κοινό.
- 34 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται, σε οπτικό επίπεδο, ορισμένη ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω σημείων. Τρία από τα τέσσερα γράμματα του σημείου NOKY βρίσκονται στην ίδια θέση στη λέξη NICKY. Τα σημεία έχουν το ίδιο αρχικό γράμμα «n» και την ίδια κατάληξη «ky». Καθώς αυτή η κατάληξη δεν είναι συνήθης στη γαλλική γλώσσα, μπορεί να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο στοιχείο των δύο σημείων, το οποίο συγκρατεί την προσοχή του Γάλλου καταναλωτή.

- 35 Υφίσταται επίσης, σε φωνητικό επίπεδο, ομοιότητα μεταξύ των οικείων σημείων, στο μέτρο που η τελευταία συλλαβή «ky», που απαντά σε αμφότερα τα επίμαχα σημεία, συγκρατεί την προσοχή του Γάλλου καταναλωτή. Κατά συνέπεια, οι πρώτες συλλαβές των εν λόγω σημείων, που είναι διαφορετικές, έχουν μικρότερη σημασία από φωνητική άποψη.
- 36 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, ο βαθμός φωνητικής ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων έχει μικρή σημασία στην περίπτωση προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο κατά τέτοιο τρόπο ώστε, συνήθως, το οικείο κοινό, κατά την αγορά, να αντιλαμβάνεται οπτικά το σήμα που τα προσδιορίζει (προπαρατεθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση BASS, σκέψη 55).
- 37 Ομοίως, είναι δυνατό, σε εννοιολογικό επίπεδο, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα (βλ. σκέψεις 18 και 19 ανωτέρω), η λέξη Nicky να γίνεται αντιληπτή από τον Γάλλο καταναλωτή ως υποκοριστικό των κύριων ονομάτων Nicolas ή Nicole. Πάντως, η σημασία του επιχειρήματος αυτού επηρεάζεται εν μέρει από τη φύση των εν λόγω προϊόντων και τις συνθήκες υπό τις οποίες αυτά διατίθενται στο εμπόριο. Κατά συνέπεια, η εκτίμηση του επιχειρήματος αυτού δεν θα έπρεπε να απομονωθεί από τους λοιπούς δυνάμενους να ασκήσουν επιρροή παράγοντες.
- 38 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι επισημανθείσες στις ανωτέρω σκέψεις 34 και 35 ομοιότητες μεταξύ των σημείων είναι τέτοιες, ώστε το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να προβεί σε σύγκριση των προϊόντων προκειμένου να εκτιμηθεί σφαιρικά ο σχετικός κίνδυνος συγχύσεως. Τούτο ιδίως συμβαίνει όταν τα σημεία παρουσιάζουν στοιχεία ομοιότητας, έστω και περιορισμένης, που μπορούν να επισκιασθούν στο πλαίσιο σφαιρικής εκτίμησης από άλλα στοιχεία, όπως η φύση των προϊόντων και οι συνθήκες υπό τις οποίες τα τελευταία διατίθενται στο εμπόριο.

- 39 Πράγματι, όταν τα επίμαχα σημεία δεν στερούνται προδήλως ομοιότητας αλλά παρουσιάζουν ορισμένα στοιχεία ομοιότητας, καθώς και ορισμένα στοιχεία δυνάμενα να τα διαφοροποιήσουν, η εκτίμηση της σημασίας των μεν και των δε δεν πρέπει να γίνεται κατά τρόπο μεμονωμένο, αλλά στο πλαίσιο σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων παραγόντων (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω).
- 40 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 41 Όσο για τα έγγραφα 13 έως 21 που είναι συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω), αυτά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, δεδομένου ότι η ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή αποσκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 63 του κανονισμού 40/94. Πράγματι, έργο του Πρωτοδικείου δεν είναι η επανεξέταση των πραγματικών περιστατικών υπό το φως των προσκομιζόμενων για πρώτη φορά ενώπιον αυτού αποδείξεων. Εξάλλου, αν επιτρεπόταν η προσκόμιση των αποδείξεων αυτών, τούτο θα ερχόταν σε αντίθεση με το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς. Κατά συνέπεια, αυτές οι αποδείξεις δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η αποδεικτική τους ισχύς (προπαρατεθείσα στη σκέψη 22 ανωτέρω απόφαση BUDMEN, σκέψη 67).
- 42 Κατόπιν των προηγούμενων σκέψεων, το ακυρωτικό αίτημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

- 43 Όσον αφορά το αίτημα της παρεμβαίνουσας να διαπιστωθεί οριστικώς ότι η ασκηθείσα κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ανακοπή είναι βάσιμη, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από τη συνδυασμένη ανάγνωση των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94, η μεταρρύθμιση μιας αποφάσεως του τμήματος προσφυγών είναι δυνατή μόνον εφόσον η τελευταία στερείται ουσιαστικής ή τυπικής νομιμότητας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCory κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 46]. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν στερείται νομιμότητας και πρέπει να γίνει σφαιρική εκτίμηση εν προκειμένω του κινδύνου συγχύσεως, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων στοιχείων.
- 44 Κατά συνέπεια, η αίτηση της παρεμβαίνουσας περί μεταρρυθμίσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Cooke

Labucka

Trstenjak

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Νοεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

J. D. Cooke